

Ο δεσπότης και ο προληπτικός κουλουρτζής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Πριν από πολλά χρόνια, μητροπολίτης Νέας Σμύρνης ήταν ο αείμνηστος Χρυσόστομος, ο οποίος μαζί με τον πατέρα Παντελεήμονα, τον μετέπειτα μητροπολίτη Θήρας, διέσχιζαν ένα πρωινό την οδό Ακαδημίας.

Σε μία γωνιά αντίκρυσαν έναν κουλουρτζή. Πλησίασε ο δεσπότης και φαίνεται πώς ήταν ο πρώτος του πελάτη.

-Καλημέρα, χριστιανέ μου, ο Θεός να σε ευλογεί. Μου δίνεις, σε παρακαλώ, δυο

κουλούρια;

Αγρίεψε ο κουλουρτζής και του λέει:

-Δεν κάνω «σεφτέ» με παπάδες, πρωί-πρωί.

Ο δεσπότης τον κοίταξε με καλωσύνη και του είπε:

-Ευλογία είναι, μην κάνεις έτσι!

-Δεν σας πιστεύω, είστε γρουσουζήδες. Φύγετε από δω πέρα!

Με λύπη τραβήχτηκαν δυο βήματα στο πλάϊ ο μητροπολίτης με τον πατέρα Παντελεήμονα και τότε, ένας ξαφνικός ανεμοστρόβιλος λίγων δευτερολέπτων πέρασε από μπροστά τους και έριξε όλα τα κουλούρια του κουλουρτζή στο πεζοδρόμιο!

Ο δυστυχισμένος τραβούσε τα μαλλιά του μπροστά στην δυστυχία που τον βρήκε!

Ο ανεξίκακος δεσπότης έβγαλε τότε 1000 δραχμές και του είπε:

-Λυπούμαστε για τη ζημιά που έπαθες. Πάρε αυτό το μικρό ποσό για τις ζημιές που υπέστης και για τα χρέη που δημιουργήθηκαν.

-Αδύνατον να τα πάρω, είπε ντροπιασμένος τώρα ο κουλουρτζής.

-Από πού είσαι; Πώς σε λένε;

-Χρήστο, με λένε και είμαι από τον Κορυδαλλό.

-Έχεις οικογένεια; Πού μένεις; Δος μου τη διεύθυνσή σου. Δος μου και τα ονόματά σας να τα μνημονεύσουμε.

Ο κουλουρτζής, σαν χαμένος, χωρίς να το καταλάβει, τα έδωσε όλα και οι δυο ρασοφόροι έφυγαν.

Ο δεσπότης παίρνει αμέσως απόφαση και με τον πατέρα Παντελεήμονα πηγαίνουν κατευθείαν στον Κορυδαλλό, στο σπίτι αυτού του ανθρώπου. Κατάπληκτη η γυναίκα του τους υποδέχθηκε και φρόντισε να τους περιποιηθεί.

Αφού έκανε διάφορες ερωτήσεις για την οικογενειακή τους κατάσταση ο δεσπότης, βρήκε μια ευκαιρία και κάτω από το πετσετάκι του δίσκου έβαλε ένα φάκελο με δυο πεντοχίλιαρα.

Ο δεσπότης με τον αρχιμανδρίτη σηκώθηκαν και με πολλή καλωσύνη ευχαρίστησαν τη γυναίκα του κ.Χρήστου, και φεύγοντας της λένε:

-Κ. Ελένη, να αγαπήσετε τον Θεό, να εκκλησιάζεστε τακτικά και να εξομολογηθείτε. Να θυμάστε ότι όσοι προσεύχονται με πίστη, ελκύουν άμεσα τη βοήθεια του Θεού.

Είχαν περάσει χρόνια, και ο δεσπότης της Νέας Σμύρνης Χρυσόστομος είχε πεθάνει, ο δε πατήρ Παντελεήμων είχε ήδη γίνει μητροπολίτης Θήρας. Θέλησε λοιπόν να ξαναπεράσει από το ίδιο σημείο της οδού Ακαδημίας, που είχαν συναντήσει πριν χρόνια τον κουλουρτζή.

Ο κ. Χρήστος εξακολουθούσε να είναι στη θέση του. Το πρόσωπό του ήταν ήρεμο

και φαινόταν πιο νέο. Η παλιά σκληρότητα του προσώπου του είχε εξαφανιστεί.

Τον πλησιάζει και του λέει:

-Καλημέρα, κ. Χρήστο, με θυμάστε;

-Και βέβαια σας θυμάμαι, πάτερ! Δεν μπορώ να σας ξεχάσω ποτέ. Ο άλλος παπάς που είναι;

-Δεν ήταν παπάς, δεσπότης ήταν, αλλά έφυγε, δεν ζει πια, είναι στους ουρανούς.

-Δεσπότης, έ;

Βουρκώσαν τα μάτια του μεροκαματιάρη βιοπαλαιστή Χρήστου και ξέσπασε σε λυγμούς. Όταν συνήλθε, του είπε με σπασμένη φωνή:

-Να ξέρεις, πάτερ μου, ο δεσπότης αυτός με έβαλε στην Εκκλησία. Η καλωσύνη του και οι συμβουλές του σε μένα και στην οικογένειά μου, μας άλλαξαν τη ζωή. Τον ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά, γιατί με έσωσε, με έβαλε στην Εκκλησία, στην κιβωτό της σωτηρίας.

Από το βιβλίο: «Τοις κατά πρόθεσιν κλητοίς» του πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ.Αναγνωστοπούλου

Πηγή: vimaorthodoxias.gr